Р Е Ш Е Н И Е
№ 3435

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Наталия Ангелова

при участието на секретаря Ц. Вретенарова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **4375** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по касационна жалба от Г. Л. Г., против Решение от 29.12.2009 г. на С районен съд, НО, 102 – ри състав, постановено по НАХД № 13646/2008 г.
С решението е потвърдено Наказателно постановление № 66969/28.05.2008 г., издадено от началникът на Отдел „Пътна Полиция" - С., с което на Г. Л. Г., на основание чл. 175, ал. 1, т. 4, вр. чл. 188, изр. второ от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба" в размер на 200 лв., за неизпълнение на задължението по чл. 103 от същия закон.
Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 НПК. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.
Ответникът също не се представлява и не е изразил становище.

Представителят на С градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното.
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1,

изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.
За да потвърди наказателното постановление съставът на С районен съд е обсъдил всички наведени от жалбоподателя доводи, като е обосновал в мотивите си крайния извод, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че административнонаказателната отговорност е ангажирана правилно и законосъобразно.
На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател.
В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо и не са на лице основания за отмяната му.
Касаторът е наказан като собственик на МПС с установена марка и регистрационен номер за това, че на 10.04.2008 г. около 16.30 часа в гр. С., след подаден от полицейски служители сигнал за спиране водачът на пътно превозно средство не се подчинил и продължил движението си. След установяване на собствеността върху колата жалбоподателят е отрекъл да е управлявал същата, но не е посочил конкретно лице, на което е предоставил ползването.
По време на въззивното производство са разпитани като свидетели съставителят на АУАН, свидетелят при съставянето, двама свидетели – очевидци, както и един свидетел на жалбоподателя.
В касационната жалба се сочи, че: 1. неправилно е приложен материалния закон, но изложените конкретни възражения нямат пряко отношение към това твърдение, а касаят правните изводи на съда, изложени в мотивите; 2. допуснати са от съда съществени процесуални нарушения – в диспозитива на НП „наказанието е определено цифрово като такова по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДв.П, без да е налице съответното словесно описание на нормата с цифра…"; по делото пред РС е следвало да бъде конституирана С..
Жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно.
Фактите, така както са изложени в АУАН и в НП са проверени от Съда обективно, пълно и всестранно, чрез разпитаните свидетели и не са опровергани от страна на жалбоподателя. Пред касационната инстанция не са представени нови писмени доказателства. Настоящата инстанция споделя изцяло мотивите на въззивния съд.
Разпоредбата на чл. 103 ЗДв.П задължава водачите на пътно превозно средство, при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спрат плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълняват неговите указания. По същество по делото липсва спор за това, че собственият на касатора лек автомобил, за който е прието, че е бил управляван от неизвестно лице не е спрял два пъти на подаден сигнал. Фактите във връзка с това са безспорни. Възраженията, така

както са изложени в касационната жалба са неоснователни. Отговорността за извършеното административно нарушение е ангажирана правилно, в съответствие с предвидената за това санкционна норма, като нарушението е описано в НП достатъчно ясно и пълно, както от обективна, така и от субективна страна. От друга страна, не е допуснато и нарушение при конституирането на страните във въззивното производство. Според текста на чл. 61, ал. 1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалите обезщетение, включително и тези по чл. 55, ал. 2, *и учреждението или организацията*, чийто орган е издал наказателното постановление, както и допуснатите от съда свидетели. Възможностите за призоваване на съставителя на НП са алтернативни. В случая е конституиран Отдел „ПП" – С., чиито ръководител е издал оспореното постановление.

В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.12.2009 г. на С районен съд, НО, 102 – ри състав, постановено по НАХД № 13646/2008 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: